

ΚΑΘΕ φορά που γίνονται εκλογές στις ΗΠΑ μας έρχονται στο νου τα λόγια που είπε ο Ένγκελς πριν από 130 χρόνια στον πρόλογο του έργου του Μαρξ «Ο εμφύλιος πόλεμος στη Γαλλία». Ιδού πως περιγράφει ο Ένγκελς συμπτωματικά τον αμερικανικό δικομματισμό: «Εδώ το καθένα από τα δυο μεγάλα κόμματα, που διαδέχονται στην εξουσία, διευθύνεται το καθένα με τη σειρά του από ανθρώπους που κάνουν την πολιτική προσοδοφόρα υπόθεση, που κερδοσκοπούν πάνω στις έδρες της νομοθετικής συνέλευσης και που όταν το κόμμα τους νικήσει ανταμοίβονται με θέσεις. Έχουμε δυο μεγάλες συμμορίες από πολιτικούς κερδοσκόπους, που παίζουν διαδοχικά στα χέρια τους την κρατική εξουσία και την εκμεταλλεύονται με τα πιο διεφθαρμένα μέσα και για τους πιο διεφθαρμένους σκοπούς, ενώ το έθνος είναι ανίσχυρο μπροστά στους δυο μεγάλους αυτούς συνασπισμούς των πολιτικών που βρίσκονται δήθεν στην υπηρεσία του, μα που στην πραγματικότητα το εξουσιάζουν και το καταληστεύουν». Θέλω εδώ να διευκρινίσω ότι οι εκπρόσωποι του δικού μας γαλαζοπράσινου δικομματισμού δεν έχουν λόγο να ξεγεύονται με την «απρέπεια» των παραπάνω διατυπώσεων. Τα παραπάνω γράφτηκαν πράγματι για να περιγράψουν την πολιτική των δυο κομμάτων που εναλλάσσονται στην κυβερνητική εξουσία και λυμαίνονται το λαό. Αλλά όχι στην Ελλάδα. Στις ΗΠΑ. Κάθε ομοιότητα είναι συμπτωματική.

ΥΠΑΡΧΕΙ Έλληνας που αγνοεί ποιος κυβερνά τις ΗΠΑ σήμερα; Όποιοι από εμάς νομίζουν ότι τις ΗΠΑ κυβερνούν τότε οι Ρεπουμπλικάνοι και τότε οι Δημοκρατικοί, πέσατε έξω. Τις ΗΠΑ κυβερνούν σήμερα στην ουσία οι επιχειρήσεις. Γιατί οι τραπεζίτες της Γουόλ Στριτ έδωσαν

230 εκατομμύρια δολάρια στον Μακκίν και άλλα 470 εκατομμύρια στον Ομπάμα, για να μας δείξουν λέτε τα φιλανθρωπικά τους αισθήματα; Όχι, τους φιλάνθρωπους επιχειρηματίες στην Αμερική τους πάτησε το τρένο, δεν υπάρχουν πια. Οι επιχειρηματίες δίνουν τα εκατομμύρια τους όχι από φιλανθρωπία, αλλά για να εξαγοράσουν τους πολιτικούς και να κατευθύ-

Η ΩΡΑ της αλήθειας για το ποιος θα είναι ο νικητής στις αμερικανικές προεδρικές εκλογές φθάνει σήμερα στην τελική ευθεία. Σύμφωνα με τους πολιτικούς αναλυτές η εκτίμηση που υπάρχει γι'αυτές είναι ότι πρόκειται για μια ξεκάθαρη αναμέτρηση των τεσσάρων τελευταίων δεκαετιών. Ξεκάθαρη γιατί το σταθερό προβάδισμα του Ομπάμα με διαφορά ρεκόρ

Αν Ψηφίζαμε στις ΗΠΑ...

νον την πολιτική τους επιρροή όχι για το καλό του Αμερικάνικου λαού, αλλά για το πως ελεύθεροι θα καταληστεύουν το λαό για να αυξήσουν τα δικά τους πλούτη. Ο Νόαμ Τσόμσκι δήλωσε ότι «τόσο οι Ρεπουμπλικάνοι όσο και οι Δημοκρατικοί ανήκουν στο ίδιο κόμμα, το κόμμα της μπίζνας». Και ο Λέστερ Θόροου, πρώην σύμβουλος του Μπιλ Κλίντον και καθηγητής της Διαχείρισης και της Οικονομίας δήλωσε κατηγορηματικά: «Η πολιτική επιρροή αγοράζεται». Αυτό είτε και ο Ένγκελς, το κόμμα που διαδέχεται το άλλο στην εξουσία, διευθύνεται με τη σειρά του από ανθρώπους που κάνουν την πολιτική προσοδοφόρα υπόθεση. Μήπως όμως το φαινόμενο Ομπάμα πετύχει να συνυπάρχουν το όραμα για τη χώρα και το deal με τα μεγάλα οικονομικά αφεντικά;

δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για το ποιος θα είναι ο νικητής. Επιπλέον τα αμερικανικά συνδικάτα τάσσονται αναφανδόν υπέρ του Ομπάμα, βλέποντας στο πρόσωπο του γερο-σιαστή της Αριζόνας Μακκίν την απειλή μιας ολέθριας αντεργατικής χιονοστιβάδας. Διάσημοι καλλιτέχνες και διανοούμενοι είναι ένθερμα με το πλευρό του Ομπάμα, γιατί αν εκλεγεί ο Μακκίν προβλέπουν έναν καταθλιπτικό πολιτικό και έναν πολιτιστικό Μεσαίωνα. Ακόμη και το Κομμουνιστικό Κόμμα της χώρας (ότι τελospάντων έχει απομείνει από αυτό) καλεί τους πολίτες να ψηφίσουν Ομπάμα, θεωρώντας ότι η εκλογή του Μακκίν θα σημάνει την επιστροφή στις μαύρες μέρες του Μπους. Όχι εντελώς άδικα. Ο Μακκίν αντιπροσωπεύει τη ψυχή του αμερικάνικου Φαρ Ουέστ, το πνεύμα

των άξεστων, εύπορων και αδίστακτων «κάου μπόις» που ξεχύνονται για την κατάκτηση Νέων Κόσμων με όπλο την πεποίθηση πως ότι δεν μπορεί να εξαγοραστεί από τα δολάρια ή να εξημερωθεί από τη Βίβλο της Αντιπροέδρου Πέιλιν, μπορεί να εξοιπωθεί από τα πιστόλια. Όνειρο του Μακκίν είναι να κυβερνήσει την τεράστια χώρα όπως κυβέρνησε και την πολιτεία του. Αλλά που προσφέρεται σαν πολιτική υπόσχεση ακούγεται για πολλούς σαν κοινωνικός εφιάλτης. Η Αριζόνα βρίσκεται στις πρώτες θέσεις, μεταξύ όλων των αμερικάνικων πολιτειών, ως προς το ποσοστό του πληθυσμού που ζει κάτω από το ανεκτό επίπεδο φτώχειας γιατρών και εκπαιδευτικών, σε σχέση με τον τοπικό πληθυσμό. Στη δε εξωτερική πολιτική συμπλέει με τη φιλοπόλεμη πολιτική του Μπους και για δε τα εθνικά μας θέματα είναι υποχρεωμένος να ακολουθήσει τη φιλοτουρκική και φιλοσκοπιανή γραμμή των Ρεπουμπλικάνων. Κάπως έτσι θα είναι η κατάσταση στις ΗΠΑ αν εκλεγεί πρόεδρος ο Μακκίν.

ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ, γιατί δεν ασχοληθήκαμε καθόλου με τον άλλον υποψήφιο τον Ομπάμα. Απλά από τη στιγμή που δεν πρεσβεύει όλα όσα διαλαλούσε εδώ και μήνες ο Μακκίν περί πολεμικής και κοινωνικής πολιτικής θεωρούμε τον Ομπάμα ως το μικρότερο κακό αν εκλεγεί πρόεδρος. Όχι γιατί πιστεύουμε ότι είναι η ιδεώδης λύση, αλλά σίγουρα είναι η καλύτερη. Και επειδή το παλιό σύνθημα «Τι Παπάγος, τι Πλαστήρας» αποδείχτηκε εγκληματικό λάθος για την Ελλάδα της δεκαετίας του '50, αν είχα δικαίωμα ψήφου στις σημερινές αμερικανικές προεδρικές εκλογές θα ψηφίζα... δαγκωτό Ομπάμα... Γιατί νίκη του Ομπάμα θα σημάνει το τέλος ενός ανόητου και διεφθαρμένου καθεστώτος.

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Ο βουλευτής του ΛΑΟΣ Άδωνις Γεωργιάδης στο βήμα κατά την διάρκεια της ομιλίας του.

Ο κ. Α. Γεωργιάδης ανάμεσα στην Ύπατη Πρόεδρο της ΑΗΕΡΑ Αυστραλία κ. Τασία Μάνος, τον Πρόεδρο του Κέντρου Λογοτεχνίας και Ποίησης "Κωστής Παλαμάς", τον κ. Γιάννη Καλλιμάνη Πρόεδρο της Νομαρχιακής της ΝΔ στην ΝΝΟ, το Δρ. Αναστάσιο Τάμη, τον Πολιτειακό πρόεδρο κ. Καρύδη και άλλα μέλη της ΑΧΕΠΑ.

Η ομογένεια "αγκάλιασε" τον ομιλητή Άδωνι Γεωργιάδη στο ΑΗΕΡΑ Hall

Ούτε καρφίτσα δεν έπεφτε στην αίθουσα της ΑΗΕΡΑ την Κυριακή το βράδυ, από τους ομογενείς που κατέφθασαν από όλα τα σημεία του Σύνδευ και από άλλες Πολιτείες για

να παρακολουθήσουν τον αγαπητό στο κοινό της Αυστραλίας κ. Άδωνι Γεωργιάδη, Βουλευτή της Β' Αθηνών με το κόμμα του ΛΑΟΣ και με θέμα "Μέγας Αλέξανδρος και η ελληνι-

κότητα της Μακεδονίας". Η ομιλία ήταν όπως αναμενόταν καταπληκτική και το κοινό κατενθουσιάστηκε και καταχειροκρότησε τον ομιλητή.